

‘Waarom zou ik Hashtag MeToo in mijn romans verwerken?’

Herman Brusselmans gaat iedere week op zoek naar het verhaal achter een opvallende kop in de krant of op een nieuwssite.

het probleem ligt niet alleen bij de huisartsen. Ze hebben weinig alternatieven: er is veel te weinig psychologische hulpverlening. Veel mensen zouden geholpen zijn met gedragstherapie, maar het is soms erg moeilijk om hen door te verwijzen.»

HUMO Tot slot: leven we vandaag in meer verslavingsgevoelige tijden?

VAN DEUN «We zien dat het alcoholgebruik flink toeneemt bij bepaalde groepen, zoals de 55-plussers. Dat zijn vaak jonggepensioneerden met veel tijd en veel geld. Bij hen is het alcoholgebruik in een paar jaar tijd met 25 procent gestegen.

»Er komen ook voortdurend nieuwe producten op de markt, en die lokken nieuwe gebruikers. Een voorbeeld is ketamine: dat is een verdovingsmiddel uit de diergeneeskunde, maar het is pas recent populair geworden als drug. De mogelijkheden om online te gokken zijn eveneens sterk toegenomen.»

DOM «In Europa komen elk jaar tachtig nieuwe drugs op de markt. Vaak zijn dat sterke roesmiddelen die makkelijk te krijgen zijn. Voor veel mensen is het ook financieel haalbaar. Voorts leven we in een cultuur waarin het gebruik van middelen wordt gestimuleerd – denk maar aan reclamespots voor pijnstillers en andere medicatie. Aan hogescholen en universiteiten lijkt het slikken van opwekkende pillen om beter te kunnen studeren de normaalste zaak van de wereld. Maar ik ben absoluut niet pessimistisch: we moeten gewoon een manier vinden om daarmee om te gaan. Ik ken in de geschiedenis geen enkel land of geen enkele cultuur waar geen roesmiddelen werden gebruikt.»

Paul Van Deun, 'Het gekaapte brein', Pelckmans Pro

Het is al december en nu pas is het boek van het jaar verschenen. Het is de roman van Gaea Schoeters getiteld 'Zonder Titel Nummer 1'. Het is een ware schande, maar vele mensen kennen Gaea Schoeters niet. Welnu, zij is een 52-jarige schrijfster, die na een korte carrière als achtereenvolgens lichtmatroos, poetsvrouw, verkoopster van duikbrillen en atavistisch designer, de literatuur ontdekte en een schrijfcursus volgde bij Annelies Verbeke, haar grote voorbeeld. Schoeters vond Annelies zelfs een lekker dier, maar daar is volgens goede bronnen verder niets uit voortgekomen. Schoeters ontpopte zich meteen tot een geëngageerd auteur en schreef journalistieke stukken en verhalen over seksisme in zowel de onder- als de bovenlaag van de Vlaamse samenleving, de interferentie van de islam in het dagelijkse leven van de minder gegoede burgers in de kuststreek, en de verrechtiging van de media,

in het bijzonder Radio 2, Nostalgie, MNM en het weekblad Primo. Na een aantal romans die geheel ten onrechte door de recensenten werden doodgezwegen, allicht mede door de allesbehalve makkelijke thema's (lesbianisme gekoppeld aan religie, de Tweede Wereldoorlog en de symboolfunctie ervan in het kader van politieke integriteit, en de rol van de thuiswerkende vrouw in de voortschrijdende overheersing van het machismo an sich), besloot Schoeters om zich beter verstaanbaar te maken, minder literair-technische fouten te maken, en haar kapsel te veranderen. Tevens ging de rand van de rok enigszins omhoog en die van de bloes omlaag, kortom, zo redeneerde Schoeters, m'n benen en m'n tieten mogen gezien worden, wat ik een gezonde instelling vind voor een schrijfster. Ondanks haar behoorlijk gevorderde leeftijd is Schoeters een sexy mokkel, en zoals bij een aantal van haar leeftijdsgenoten kunnen een bezoek aan de schoonheidsspecialiste en een beetje schmink wonderen doen. In deze hernieuwde gedaante presenteerde Schoeters zich aan de nationale pers, en dit leverde haar meteen een interview in De Morgen op. Ze trekt van leer tegen de huidige Vlaamse literatuur, vindt dat de meeste van onze schrijvers overniks anders kwebbelen dan hipsters, barista's, de MeToo-beweging, het belang van een grote penis, en het

gebrek aan polemiek, en zonder namen te willen noemen verwijst ze hiermee duidelijk naar collega's als Kristien Hemmerechts, Christophe Van Gerrewy, Yves Petry en Eva Daeleman. Kan Schoeters beter schrijven dan deze figuren, en diverse anderen? Ja, dat kan ze, en dat bewijst ze ten overvloede met haar bij de kwaliteitsuitgeverij Querido gepubliceerde 'Zonder Titel Nummer 1'. Deze roman handelt over Paul, een gevierd theaterregisseur, die de Grote Prijs van de stad Zürich heeft gekregen voor z'n evocatie van 'Hamlet', die bij hem geen Deense prins is maar een putjesschepper uit de Antwerpse wijk Zurenborg, welnu, deze Paul krijgt van de dokter te horen dat hij maar een jaar meer te leven heeft. 'Wat is er aan de hand met mij?' vraagt hij aan de arts, een goedmoedige, sigaretjes rokende dikzak van de oude stempel. 'Nou, Paul,' zegt deze oncoloog, 'je hebt kanker van onder tot boven, van aan je kruin tot aan je tenen, en als je niet uitkijkt, gaat

die kanker nog uitzaaien ook.' Paul beseft dat hij er slecht aan toe is en neemt een drastische beslissing: hij verlaat zijn vrouw Agnes, een recensente van kasteelroman-tjes, kookboeken en breigidsen, en zoekt zijn grote liefde van vroeger

weer op, en dat is Laura, een fotografe die schilderes is geworden, en abstracte afbeeldingen maakt van paraplu's, kapstokken en af en toe een fluitketel. Paul en Laura besluiten om alles uit het leven te persen wat er nog in zit en gaan op reis naar Italië, vooral om daar het werk te gaan bewonderen van hun beider idool, de barokke kunstenaar Caravaggio, een flikker als een konijn met drie pikken, maar wel een evocator van verbintenis, contemplerende agitatie, kringloopgevoelens, en de donnerwetterdepressies waarvan we allemaal weleens last hebben. Naast het bewonderen van Caravaggio's oeuvre proberen Paul en Laura zoveel mogelijk seks te hebben, maar Paul kan 'm niet meer overeind krijgen, en Laura heeft een droge foef, dus dat valt tegen. De manier waarop Gaea Schoeters dit alle-

maal ten tonele brengt, overgoten met een saus van stilistische brillen, is ongeëvenaard in onze letteren. We zullen Schoeters in het vervolg dan ook niet meer alleen beoordelen op haar uiterlijke vrouwelijke kenmerken, maar ook op haar boeken. Zij gaat een grote, zij het allicht korte toekomst als Vlaams auteur tegemoet.

